

JOINT BASE ANDREWS AMERICA'S AIRFIELD

Deze Viper Driver van het 121st FS keert terug van een kennelijk geslaagde missie.

Neem afslag 9 van snelweg Interstate 95/Interstate 495 bij Washington D.C., de hoofdstad van Amerika, en je bent binnen een minuut bij de hoofdingang van Joint Base Andrews. De basis is natuurlijk het meest bekend als de thuisbasis van 'Air Force One', het vliegtuig van de president van Amerika. Maar er is meer te beleven op America's Airfield, zoals de basis ook wel wordt genoemd. Wij bezochten de basis om een andere reden: ons hoofdoel waren de F-16's van de District of Columbia Air National Guard (DC ANG). Gelukkig kregen we als bonus ook nog wat andere kisten voor de lens.

Lucky day

Na de nodige telefoontjes en mailwisselingen leek niets ons bezoek aan de 113th Wing van de DC ANG in de weg te staan. Maar bij het bezoekerscentrum werd meteen geprobeerd om roet in het eten te gooien. De dienstdoende ambtenaar achter het loket constateerde dat de aanvraag om toegang te krijgen, niet 30 dagen van tevoren was ingediend. Dat bleek de regel te zijn bij buitenlandse bezoekers. Onze begeleider was kennelijk onbekend met deze regel en baalde als een stekker van deze misser. De ambtenaar achter het ruitje gaf aan dat onze begeleider maar moest bellen met de baas van het bezoekerscentrum. "Alleen neemt die nooit op", was de volgende opwekkende mededeling van de vrolijkste ambtenaar van Joint Base Andrews. Maar kennelijk was het de 'lucky day' van onze begeleider (en ons), want er werd direct opgenomen toen hij belde. We gaven een toelichting over het doel van ons bezoek en we vermeldden het feit dat we al

op drie andere bases waren geweest diezelfde week. Dat bleek voldoende om een versneld proces in werking te zetten. Na twee uur wachten kwam het verlossende woord: we mochten de basis op! Gewapend met pasjes, waarop pasfoto's stonden van een bezoek aan Moody Air Force Base in 2019, werden we toegelaten. We konden kennismaken met de befaamde vliegbasis Joint Base Andrews.

Joint Base Andrews

Joint Base Andrews ligt in Prince George's County in de staat Maryland, ongeveer 16 kilometer buiten de stadsgrenzen van Washington D.C. en 24 kilometer vanaf de grens met de staat Virginia. De basis is gelegen vlakbij de plaats Camp Springs.

In 1959 werd Andrews de in- en uitreishaven voor hoogwaardigheidsbekleders. Het veld verzorgt vluchten voor de hoogste Amerikaanse ambtenaren en is de eerste stop in de Verenigde Staten voor veel koningen, koninginnen, presidenten, premiers en andere buitenlandse hoogwaardigheidsbekleders. Andrews werd in 1962 aangewezen als thuisbasis van Air Force One, het officiële vliegtuig van president John F. Kennedy. Ze werd overgebracht vanaf Washington National Airport.

Als gevolg van de aanbevelingen van de Base Realignment and Closure (BRAC) Commission uit 2005, werd Andrews Air Force Base samen met Naval Air Facility Washington, in 2009 een gezamenlijke basis. De naam werd omgedoopt in Joint Base Andrews. In 2020 werd de 316th Wing geactiveerd als gastheer van de basis.

De vliegende Wings van Andrews

De basis huisvest Wings met vliegtuigen van zowel de U.S. Air Force, Air National Guard, Air Force Reserve en U.S. Navy Reserve.

U.S. Air Force

89th Airlift Wing, ook bekend als The Presidents Wing, verzorgt wereldwijd Special Air Missions: vervoer door de lucht van de president, de vicepresident, kabinetsleden, hooggeplaatste militairen en andere hoogwaardigheidsbekleders.

Dit gebeurt in opdracht van het Witte Huis, de stafchef van de luchtmacht en van het Air Mobility Command. De volgende eenheden maken onderdeel uit van de Wing:

- 1st Airlift Squadron: C-32A (Boeing 757) en C-40B (Boeing 737).
- 99th Airlift Squadron: C-37A (Gulfstream V) en C-37B (Gulfstream 550).
- Presidential Airlift Squadron: VC-25A (Boeing 747).
- 495th Fighter Group met het 53rd Fighter Squadron.

De Wing werd verantwoordelijk voor het personeel en de infrastructuur voor onder andere de vijf aanwezige Wings en drie hoofdkwartieren. Ze ondersteunt eventuele noodoperaties in Washington D.C. met UH-1N Huey helikopters en zorgt voor de beveiliging van de beroemdste flightline van de wereld.

De historie van Joint Base Andrews gaat terug tot de Amerikaanse Burgeroorlog, toen soldaten van de Unie hun hoofdkwartier en kamppeerterrein vestigden bij een kleine kerk in het gebied. Tegenwoordig wordt die kerk, bekend als Chapel Two, nog steeds gebruikt voor kerkdiensten.

In 1942 gaf president Roosevelt opdracht tot de aankoop van het land voor de aanleg van Camp Springs Army Airfield, met als doel om hier gevechtspiloten op te leiden voor overzeese gevechtmissies. De naam Camp Springs Army Airfield werd in 1945 veranderd in Andrews Air Force Base, naar luitenant-generaal Frank M. Andrews. Hij was één van de grondleggers van de Amerikaanse luchtmacht, toen het vliegende deel van het leger werd afgesplitst als een aparte militaire dienst. In 1946 maakte president Truman de eerste presidentiële vlucht vanaf Andrews dat na een renovatie bekend werd als America's Airfield.

De 'active duty' piloten van het 53rd ondersteunen de Air National Guard operaties van het 121st Fighter Squadron op Andrews. Het 53rd maakt daarbij gebruik van de 121st F-16's.

De C-32A heet "Air Force Two" als de president van de V.S. aan boord is.

Eén van de bekendste toestellen van de Amerikaanse luchtmacht, de VC-25A, die Air Force One wordt genoemd. De huidige twee VC-25As worden vervangen door een nieuwer type Boeing 747, namelijk de 747-8. De typeaanduiding wordt dan VC-25B. Aflevering van het eerste B-exemplaar staat voorlopig gepland voor 2027.

Air National Guard

113th Wing: heeft als taak de verdediging van de regio rond het Capitool. Daarnaast biedt ze ondersteuning voor het District of Columbia en de stad Washington. De Wing is daarnaast wereldwijd actief met bijzondere transport-

vluchten voor vooraanstaande nationale personen. De volgende eenheden maken onderdeel uit van de Wing:

- 121st Fighter Squadron: F-16C/D met staart code DC.
- 201st Airlift Squadron: C-40C (Boeing 737).

Air Force Reserve

• 459th Air Refueling Wing: deze wing heeft als taak het uitvoeren van air-refuelingmissies en medische transportvluchten.

Ze wordt ingeschakeld voor Agile Combat Support overal ter wereld. De eenheid vliegt met de KC-135R en bestaat uit het 756th Air Refueling Squadron en 459th Aeromedical Evacuation Squadron.

U.S. Navy Reserve

De Commander, Fleet Logistics Support Wing, afgekort COMFLELOGSUPPWING (of nog korter CFLSW) is een reserve marine-eenheid, gestationeerd op NAS JRB Fort Worth, Texas. De Wing verzorgt het volledige transport voor de US Navy en bestaat uit twaalf squadrons, verdeeld over tien locaties. Op Andrews staan twee eenheden van deze Wing:

- VR-1: C-37A/B.
- VR-53: C-130T met staatcode AX.

Capital Guardians

Hoofddoel van ons bezoek was zoals gezegd het 121st Fighter Squadron met als bijnaam Capital Guardians. De eenheid heeft zijn onderkomen aan de oostkant van het veld en deelt de flightline met de Air Force Reserve en Navy Reserve. Het 89th Wing staat aan de westzijde van de basis. Zoals gebruikelijk in de VS staan de F-16's opgesteld onder sunsheds. De eenheid vliegt sinds 1989 met de F-16. In eerste instantie was dat met de A en B-versie maar sinds 1994 met de C en D-uitvoering. Momenteel beschikt het squadron over 22 block 30 F-16C's en één block 30 F-16D. Deze dual versie is voorzien van een -nu ietwat beschadigd- speciaal kleurenschema ter gelegenheid van de overwinning van de Washington Nationals in de World Series van de Major League Baseball in 2019.

Operaties vanaf Andrews AFB worden ondersteund door een tankereenheid van de Reserves, het 756th ARS, dat vliegt de KC-135R.

De overzijde van de flightline op Andrews wordt vooral bevolkt door grijze kisten, zoals deze C-130T van VR-53. De eenheid draagt als bijnaam "Capital Express".

De belangrijkste taak van het squadron is de beveiliging van het luchtruim rond de hoofdstad van de Verenigde Staten. Dat dit nodig is werd heel erg duidelijk op 11 september 2001. Op die dag kaapten 19 leden van terreurorganisatie Al-Qaeda vier lijnvliegtuigen en vielen daarmee steden in de VS aan. Die dag kreeg het 121st de toestemming om vliegtuigen die een bedreiging vormden voor de inwoners van Washington D.C. neer te schieten.

De eenheid heeft nu 24/7 een viertal Vipers klaar staan om indringers of onbekende vliegende objecten te onderscheppen. Deze taak is onderdeel van de Aerospace Control Alert missie. Door het jaar heen worden deze F-16's zo'n 100 keer op pad gestuurd voor een ongeplande scramble missie.

Daarnaast neemt het 121st FS natuurlijk ook deel aan oefeningen of aan een 'real world deployment'. Zo werd het 121st in 1979 ingezet op de vliegbasis Incirlik in Turkije ter ondersteuning van Operatie Northern Watch. Dit was een operatie voor de handhaving van de door de Verenigde Naties opgelegde no-flyzone boven de 36ste breedtegraad boven Noord-Irak. En na 11 september 2001 werd de eenheid veelvuldig ingezet in Afghanistan en Irak. In de onderhoudshangar op het veld tonen vlaggen naar welke landen de eenheid werd uitgezonden. Ook 'ons eigen' Curaçao werd bezocht, in het jaar 2000. Het meest recente deployment was in 2024 naar Saoedi-Arabië.

Zoals de staartcode DC aangeeft horen de F-16's toe aan de Air National Guard van het District of Columbia. Dit is overigens geen staat in de VS, maar een speciaal federaal district, omdat het ongewenst werd geacht dat een staat invloed op de hoofdstad kon uitoefenen. In december 2024 werd bekend gemaakt dat de eenheid wordt ondergebracht bij de bureaus van de Maryland Air National Guard. De Maryland ANG dreigt namelijk door de buitendienststelling van de A-10 haar vliegende missie te verliezen. Om dat te voorkomen werd

De Vipers van het 121st FS zijn er in diverse grijze kleurstellingen, met en zonder band op de staart, en de DC-code in wit, grijs of zwart.

De Capital Guardians vliegen met 22 F-16C block 30s en één D-model. De kist van de commandant van de 113th Wing, de 86-0330, heeft een speciale staartbeschildering waarin onder andere het motto van de wing is verwerkt: *Custodes Pro Defensione*.

gelobbyd om het 121st FS toe te voegen aan de Maryland ANG. Daarvoor werd goedkeuring verleend, maar achter de schermen lijkt dit

besluit teruggedraaid te worden en blijven de Capital Guardians ook in de toekomst onderdeel van de DC-ANG.